

No. CvB 2021/03

Het COLLEGE VAN BEROEP van het Nederlands Instituut van Psychologen

heeft de volgende beslissing gegeven naar aanleiding van het hoger beroep van mevrouw A, domicilie kiezende te X.

1. De procesgang

1.1 Bij beslissing van 4 november 2020 (CvT no. 19/43) heeft het College van Toezicht van het NIP de klacht van mevrouw A, hierna ook te noemen: klaagster, tegen mevrouw B MSc, psycholoog, lid van het Instituut, wonende te Y, hierna ook te noemen: de psycholoog, deels gegrond verklaard en een waarschuwing opgelegd. Het College van Toezicht heeft de klacht omschreven en met betrekking tot die klacht overwogen zoals is vermeld in zijn beslissing, die aan deze beslissing van het College van Beroep is gehecht en daarvan deel uitmaakt.

1.2 Een afschrift van de beslissing van het College van Toezicht is aan klaagster en de psycholoog op 4 januari 2021 toegezonden.

1.3 Klaagster is tegen de beslissing van 4 november 2020 in hoger beroep gekomen bij beroepschrift van 4 maart 2021, dat op 5 maart 2021 bij email is ingekomen bij de secretaris van het College van Beroep.

1.4 De psycholoog heeft op 13 april 2021 een verweerschrift ingediend.

1.5 Het College van Beroep heeft de zaak op 29 september 2021 behandeld. Klaagster en de psycholoog waren daarbij aanwezig. Klaagster werd bijgestaan door mr. C.M.D. de Waele, advocaat te Amsterdam en de psycholoog werd bijgestaan door mr. A.C. de Die, advocaat te Amsterdam. Partijen hebben een toelichting gegeven aan de hand van een pleitnota die zij hebben overgelegd.
Het College van Beroep heeft bij zijn beslissing acht geslagen op alle stukken die op de zaak betrekking hebben.

2. De beoordeling van het hoger beroep

2.1 Naar aanleiding van het beroep overweegt het College van Beroep als volgt.

2.2 Het College van Beroep gaat uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het College van Toezicht in de bestreden uitspraak onder II, voor zover deze feiten in hoger beroep niet zijn bestreden.

2.3 Het beroep van klaagster richt zich tegen het oordeel van het College van Toezicht over de klachtonderdelen 1, 2 (tweede deel), 3 en 4 en de opgelegde maatregel. Klaagster heeft daartoe een aantal grieven aangevoerd. Het College van Beroep zal deze grieven bespreken.

2.4 Grief I

Met grief I stelt klaagster zich op het standpunt dat het College van Toezicht uitgaat van een onjuiste weergave van het procedureverloop.

Nu deze grief niet ziet op het functioneren van de psycholoog en geen vernietiging van de beslissing tot gevolg heeft, zal het College van Beroep deze grief niet beoordelen.

Klaagster stelt verder dat uit het procedureverloop bij het College van Toezicht blijkt dat de psycholoog niet loyaal en coöperatief heeft meegewerkt aan toetsing. Het College van Beroep volgt haar daarin niet. Uit de correspondentie blijkt alleen dat de psycholoog de uitspraak in een andere zaak wilde afwachten, omdat de klacht in die zaak samenhang vertoonde met de klacht van klaagster. Daaruit kan niet worden geconcludeerd dat de psycholoog zich wilde onttrekken aan de klachtbehandeling.

2.5 Grief II en IV

Grieven II en IV zullen, gelet op de samenhang, gezamenlijk worden behandeld.

Klaagster stelt dat het College van Toezicht ten onrechte als vaststaand aanneemt (onder II. f) dat een medewerker van Veilig Thuis de psycholoog heeft geadviseerd niet vlak voor de zitting een melding te doen volgens de meldcode, maar om de Raad voor de Kinderbescherming die al betrokken was bij de zaak, op de hoogte te stellen van haar bevindingen en zorgen over de kinderen (grief II); het College van Toezicht noemt ten onrechte in rechtsoverweging V.6 als feitelijkheid dat de psycholoog op advies van een medewerkster van Veilig Thuis heeft gehandeld (grief IV).

De psycholoog voert aan dat zij na het advies van Veilig Thuis, zoals weergegeven, zich professioneel heeft beraden en vervolgens de brief d.d. 16 februari 2017 heeft geschreven aan de Raad voor de Kinderbescherming.

De versies van partijen over het advies van Veilig Thuis verschillen. Het College van Beroep kan hierover daarom geen uitspraak doen. Daarbij komt dat het College van Beroep van oordeel is dat de door klaagster voorgestelde gang van zaken niet tot een andere uitkomst

van deze procedure zou kunnen leiden, omdat het College van Toezicht heeft geoordeeld dat de psycholoog niet op het advies van Veilig Thuis mocht afgaan. In zoverre missen de grieven II en IV relevantie.

Hieruit volgt dat deze grieven niet slagen.

2.6 Grief III

Klaagster stelt dat het College van Toezicht ten onrechte in rechtsoverweging V.5 heeft overwogen dat het - om de signalen van kindermishandeling goed te duiden - niet noodzakelijk is dat de persoon met wie de psycholoog overlegt eveneens psycholoog is. Het College van Beroep is van oordeel dat het niet per se noodzakelijk is dat de persoon met wie wordt overlegd psycholoog is. Het gaat erom dat overleg wordt gevoerd met een ter zake deskundig persoon. Niet is aangevoerd dat mevrouw C onvoldoende deskundig zou zijn voor collegiaal onderzoek in deze kwestie.

Deze grief faalt.

2.7 Grief V

Klaagster stelt dat het College van Toezicht ten onrechte het handelen van de psycholoog bagatelliseert in rechtsoverweging V.7 tot en met V.11. Meer in het bijzonder wijst klaagster op rechtsoverweging V.11, waarin het College van Toezicht het volgende overweegt:

V.11. Wat betreft het tweede deel van klachtonderdeel 2 heeft verweerster door het noemen van de namen van de medewerkers van Veilig Thuis in de rapportage aan de Raad niet geheel netjes gehandeld. Verweerster is hierop ook al door Veilig Thuis aangesproken. Naar het oordeel van het College beschermt deze in de contacten van professionals met Veilig Thuis geldende regel echter geen belang van klaagster dat door enig principe in de Beroepscode wordt beschermd althans heeft klaagster dat belang niet inzichtelijk gemaakt. Het tweede deel van klachtonderdeel 2 is dan ook reeds om deze reden niet gegrond."

Het College van Beroep is met klaagster van oordeel dat de gekozen formulering erg voorzichtig is. Dat neemt niet weg dat het College van Toezicht terecht heeft geoordeeld dat de regel die is overschreden niet een belang van klaagster beoogt te beschermen. Dit betekent dat grief V faalt.

2.8 Grief VI

Klaagster stelt dat het College van Toezicht ten onrechte in V.13 aan het feit dat de psycholoog in de rapportage niet optekent dat zij psycholoog NIP is, verbindt dat zij geen misbruik maakt van het dienstmerk.

Deze grief faalt. Het College van Toezicht overweegt terecht dat de titel van psycholoog NIP niet in de desbetreffende rapportage voorkomt en dat de psycholoog derhalve daarvan in deze geen misbruikt maakt. Dat de psycholoog zich in haar rapportage aan de Raad voor de Kinderbescherming zou hebben opgeblazen of belangrijk zou hebben gemaakt, zoals klaagster stelt, volgt het College van Beroep niet. Zij beschrijft alleen dat zij psycholoog is en dat zij de vader begeleidt in het traject naar de rechtszitting. Dat is niets meer dan een feitelijke weergave van de situatie.

2.9 Grief VII

Klaagster stelt dat het onbegrijpelijk is dat het College van Toezicht in V.12 als bewaker en poortwachter van de kwaliteit van de beroepsuitoefening volgens de beroepscode lichtvoetig omgaat met het samenwerkingsverband dat de psycholoog is aangegaan met mevrouw C. Van een vast samenwerkingsverband met mevrouw C is het College van Beroep niet gebleken. De psycholoog verwijst door naar mevrouw C. Het is niet noodzakelijk dat uitsluitend wordt doorverwezen naar een psycholoog. Grief VII faalt.

2.10 Grief VIII

Met grief VIII stelt klaagster dat het College van Toezicht ten onrechte eraan voorbij gaat dat het bij de psycholoog ontbreekt aan kritische zelfbeschouwing en de noodzaak tot kritische bezinning en bewustheid ten aanzien van eigen deskundigheid.

Een psycholoog die lid is van het NIP is onderworpen aan het tuchtrecht en dient zich toetsbaar op te stellen.

Het College van Beroep heeft ter zitting geconstateerd dat de psycholoog openstaat voor kritiek en zich toetsbaar opstelt.

Het College van Beroep is niet gebleken dat het bij de psycholoog ontbreekt aan kritische zelfbeschouwing en de noodzaak tot kritische bezinning en bewustheid ten aanzien van eigen deskundigheid. Deze grief faalt.

2.11 Samengevat deelt het College van Beroep op grond van de schriftelijke stukken en de mondelinge behandeling het oordeel van het College van Toezicht dat de klachtonderdelen 1, 2 (tweede deel), 3 en 4 niet gegrond zijn.

2.12 Het College van Beroep overweegt omtrent de opgelegde maatregel als volgt. Klachtonderdeel 2 (eerste deel) is gegrond. Het College van Toezicht heeft daarvoor een waarschuwing opgelegd. Hoewel het College van Toezicht ten aanzien van de vraag of de psycholoog een melding mocht doen aan de Raad voor de Kinderbescherming ten onrechte het criterium van spoedeisendheid heeft gehanteerd, in plaats van het criterium van

noodzakelijkheid, heeft het College van Toezicht klachtonderdeel 2 (eerste deel) terecht gegrond verklaard. Terecht is geoordeeld dat de psycholoog de artikelen 41 en 96 van de beroepscode heeft overtreden. Dit betreft het verwijt dat de psycholoog zonder gerichte toestemming van moeder gebruik heeft gemaakt van e-mails en dat zij een suggestieve rapportage aan de Raad voor de Kinderbescherming heeft gestuurd die uitsluitend gebaseerd is op verhalen van vader zonder moeder en de kinderen te spreken. Juist omdat de psycholoog uitsluitend afging op de eenzijdige informatie van vader kon zij geen goede afweging maken of de melding aan de Raad voor de Kinderbescherming noodzakelijk was, zodat zij eveneens in strijd met artikel 99 van de beroepscode heeft gehandeld. Het College van Beroep is van oordeel dat de gegrondheid van dit klachtonderdeel het opleggen van een berisping zou kunnen rechtvaardigen. Nu echter ter zitting is gebleken dat de psycholoog lering heeft getrokken uit de uitspraak van het College van Toezicht, en gezien de omstandigheid dat de feiten vier jaar geleden hebben plaatsgevonden, is het College van Beroep van oordeel dat volstaan kan worden met een waarschuwing. Het College van Beroep zal de door het College van Toezicht opgelegde maatregel bevestigen.

3. Beslissing

Het College van Beroep, op vorenstaande gronden beslissende,

- 1. verklaart het beroep ongegrond;**
- 2. bevestigt de beslissing van het College van Toezicht van 4 november 2020;**
- 3. bevestigt de door het College van Toezicht opgelegde maatregel.**

Aldus gewezen te Utrecht op 29 september 2021 door mr. P.E.M. Messer-Dinnissen, voorzitter, dr. A.M.L. Collot d'Escury, dr. Th.A.M. Deenen en dr. K.A. Soudijn, leden, en mr. S.S. van Gijn, secretaris.

De voorzitter,

De secretaris,

w.g. Mevr. mr. P.E.M. Messer-Dinnissen

w.g. Mevrouw mr. S.S. van Gijn